

2015-32-0152-00044

Skrivelse af 20. april 2015 og 14. september 2015 fra Midt- og Vestjyllands Politi

Under et velfærdskontrolbesøg i en svinebesætning konstaterede embedsdyrlæger flere uacceptable forhold hos søer, gylte, slagtesvin og mindre grise. Det drejede sig om haltheder, endetarmskrængning, utrivelighed og navlebrok samt mangelfuld pasning og pleje af syge svin.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Rådet anmodes om at foretage en vurdering af uforsvarligheden. Såfremt oplysningerne lægges til grund, har de i nr. 1 – 13 beskrevne dyr derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægerens anmeldelse af 16. januar 2015 samt af det ledsagende billedmateriale, at disse under et uanmeldt velfærdskontrolbesøg d. 11. november 2014 i sigtedes svinebesætning konstaterede følgende forhold:

1. ”So nummer S1 lå ned og ville nødig rejse sig. Det blev konstateret, at soen var ude af stand til at tage støtte på (springhalt) højre forben, hvilket er tegn på smerte. Soen havde en stor fast hævelse under og omkring albuen på højre forben, med en blødere mindre hævelse midt for. Soen var opstaldet i sygesti med overdækning, men med ringe mulighed for blødt leje, idet gummimåtterne var i stykker og uhygiejniske ---. Soen var opstaldet med 2 andre søer. Soen var sidste gang blevet behandlet den 24. og 25. september 2014. Dette vurderes at være en ledbetændelse med et kronisk forløb på mindst 6 uger og uden udsigt til helbredelse. X valgte selv at aflive dyret ved besøget.”

Højre forben blev efterfølgende indsendt til patoanatomisk undersøgelse på Institut for Veterinær Sygdomsbiologi på KU-SUND.

Af obduktionserklæringen af 6. september 2015 fremgår, at der på ydersiden af benet fandtes en fluktuerende hævelse (ca. 12x9x3 cm), med et centralt lille hul, hvorfra der kom pus. Neden for hævelsen fandtes endnu en fluktuerende hævelse (ca. 6x7x2 cm). Efter saggital gennemsavning af benet fandtes en absces (byld) beliggende på ydersiden omkring leddet svarende til den fluktuerende hævelse som lokaliseret inden gennemsavning af benet. I bylden var der ca. 25 ml pus. Derudover fandtes flere bylder af varierende størrelse både på yderside, inderside og forside af benet. Byldekapsler bestod af bindevæv og målte op til ca. 2 cm i tykkelsen. Muskulaturen omkring albueleddet fandtes atrofieret (svind af muskelvæv) og bagerst på leddet fandtes ødem under huden med blødning. Ved åbning af albueleddet fandtes en cirkulær ulceration (sårdannelse) i den indvendige ledflade på overarmsbenet og ledkapslen fremstod fortykket og højrød. Det konkluderedes, at albueleddet var sæde for en kronisk, ulcererende ledbetændelse med betændelse og bylde dannelse omkring leddet. På baggrund af mængden af nydannet bindevæv omkring albueleddet vurderedes forandringerne at have en alder på flere uger.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at soen på et langt tidligere tidspunkt skulle have været undersøgt af en dyrlæge, ydet en sufficient behandling og omsorg eller aflivet. Soen har ved at være unddraget sufficient behandling og pleje igennem længere tid (uger) været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

2. ”Gylt (kønsmoden hungris) var ude af stand til at tage støtte på (springhalt) venstre bagben og helst ville ligge ned, hvilket er tegn på smerte. Venstre bagben var varm og hævet som tegn på betændelse i benet. Hævelsen strakte sig fra hasen til midt på benet. Gylten var opstaldet alene i en sygesti med varmelampe og strøelse. Gylten havde ikke ædt sit foder men begyndte at æde, da Y fik hjulpet gylten op at stå. Gylten var ifølge X behandlet den 3.-5. november 2014, men behandlingen havde været uden effekt. Ejer valgte selv at aflive dyret under besøget.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at den beskrevne gylt på et tidligere tidspunkt burde have været nøjere undersøgt, behandlet og plejet eller aflivet. Ved at være unddraget sufficient undersøgelse og behandling eller aflivning har gylten været udsat for mindst en betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som mindst uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

3. ”So med en udskudt endetarm (endetarmskrængning/rektalprolaps) som kunne skubbes ind manuelt (reponeres), var opstaldet alene i en sygesti med overdækning og gummimåtte. Soen var ikke smertelindret. Det vurderes, at lidelsen har haft varighed af minimum 2 dage.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at soen med den beskrevne endetarmsprolaps efter konstateringen af lidelsen burde have været behandlet og smertelindret. Ved at være unddraget sufficient behandling og smertelindring har soen været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under

hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

4. ”So nummer S4 var ude af stand til at rejse sig og sad ned i drægtighedsstalden. Hun var skarp over ryggen efter tydeligt vægttab, nedstemt, pustede let og havde kolde øre, hvilket kan være tegn på et alvorligt kredsløbssvigt, smerte og generel påvirkning. Soen havde ikke ædt siden lørdag (kontrolbesøget tirsdag) ifølge besætningens elektroniske fodringssystem. Dagen før havde soen aborteret, hvilket kan være forårsaget af generel sygdom. Soen var opstaldet i drægtighedsstalden med ca. 170 andre søer. Ejer valgte selv at aflive dyret ved besøget.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at den beskrevne so på et langt tidligere tidspunkt burde have været underkastet en sufficient undersøgelse, behandling og pleje eller aflivet. Ved at være unddraget dette har soen været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

5. ”Gylt nummer S5 lå ned og kunne ikke selv rejse sig, men ved hjælp og støtte fra væggen kom dyret op kort, men lagde sig hurtigt ned. Gylten var ude af stand til at tage støtte på venstre bagben, som var fortykket, fast og ømt ved berøring, hvilket er tegn på betændelse og smerte i benet. Gylten kunne kort tage støtte på højre bagben, men lagde sig hurtigt. X oplyser, at dyret var behandlet den 3.-5. november 2014, men tilstanden var ikke bedret. Gylten var opstaldet i en sygesti med overdækning og gummimåtte sammen med 1 anden gris.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at gylten nr. S5 burde have været underkastet en dyrlægeundersøgelse og eventuelt være behandlet på ny eller være aflivet. Ved at være unddraget dette har gylten været udsat for mindst en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som mindst uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

6. ”So nummer S6 havde en klovbyld på venstre bagben og var indsat i farestalden, med farebøjlerne spændt helt ind, hvilket gav soen ringe bevægelsesfrihed. Soen var behandlet den 7.-9. november 2014 med penicillin. Soen havde forventet faring (fødsel) den 13. november 2014 og var

indsat i farestalden torsdag/fredag (4-5 dage siden). Soen lå helst ned og havde svært ved at rejse sig. Soen kom op og tog ikke støtte på venstre bagben, hvilket er tegn på smerte. Soen blev under besøget flyttet til en sygesti og behandlet. Efterfølgende, da soen var indsat i sygestien løb der betændelse fra området omkring kloven, hvilket tilsyneladende lettede dyrets tilstand. Det vurderes, at tilstanden skyldes en klovbyld med et kronisk forløb på mindst 3 uger. Det er vores vurdering, at soen burde derfor ikke være opstaldet i farestalden men indsat i en sygesti med blødt leje og større bevægelighed. Ligeledes burde dyrets tilstand have givet X anledning til enten at konsulteret sin dyrlæge, have fornyet behandlingen eller aflivet soen på et tidligere tidspunkt.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at den beskrevne so på et langt tidligere tidspunkt burde have været underkastet en sufficient undersøgelse, behandling og pleje eller aflivet. Ved at være unddraget dette under opholdet i farestalden har soen været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

7. ”So nummer S7 var mager med skarp ryg, synlige tværtappe og havde store bylder. Bylterne var placeret flere steder på kroppen særligt i skulderregion på højre side og løbende med over det højre forben, samt omkring højre bagknæ. Soen var opstaldet i farestalden med farebøjlerne spændt helt ind, hvilket gav soen ringe bevægelsesfrihed. Soen lå helst ned, men kunne tage støtte på benene. Soen havde ædt sit foder. X oplyste, at soen ville blive aflivet straks efter fravænning om torsdagen. Dyrets tilstand burde have givet X anledning til enten at konsulteret sin dyrlæge omkring dyret eller have aflivet soen på et tidligere tidspunkt. Det er vores vurdering, at der var tale om et kronisk sygdomsforløb og at fravænning af smågrisene og aflivning af soen burde være sket på et tidligere tidspunkt på baggrund af soens svækkede tilstand.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at den beskrevne so på et langt tidligere tidspunkt burde have været underkastet en sufficient undersøgelse, behandling og pleje eller aflivet. Ved at være unddraget dette har soen været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

8. ”2 syge smågrise. Denne ene smågris var nedstemt og væksthæmmet. Grisen havde en lang strittende pels og opspilet bug som tegn på utrivelighed. Denne gris opholdt sig tilbagetrukket i stien.

Den anden smågris var nedstemt og bleg med udspilet bug og var væksthæmmet som tegn på utrivelighed. Begge syge smågrise var opstaldet i en sygesti sammen med andre grise. I stien var et

langtrug tilsølet af afføring, hvor dyrene kunne drikke af. Det vurderes, at smågrisene var kronisk syge.” Dyrenes tilstand burde have givet X anledning til enten at konsulteret sin dyrlæge eller have aflivet smågrisene. Forholdet er i øvrigt også påpeget af egen dyrlæge i sidste besøgsrapport. Dyrlægen skriver ”1 stien med de sidste udsorterede burde de mindste være taget ud noget tidligere”.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne 2 grise på et tidligere tidspunkt burde have været underkastet en sufficient undersøgelse, behandling og pleje eller aflivet. Ved at være unddraget dette har grisene været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

9. ”7 syge smågrise med diarré var opstaldet i en sti uden ekstra varme i form af overdækning eller varmelampe og lejet var vådt og tilsølet af afføring. De havde et langtrug i stien der var tilsølet af afføring (bilag 3 foto nr. 13), hvor de kunne drikke af. Smågrisene har alle diarré og var beskidte af afføring. Det er vores vurdering, at grisene burde være givet en passende behandling, ved at blive flyttet til sygesti med mulighed for et blødt og tørt leje. Samtidig er det i forhold til grise med diarré vigtigt, at dyrene har adgang til ekstra varme og rent drikkevand, da grisene let fryser og dehydreres.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne 7 grise på et tidligere tidspunkt burde have været underkastet en sufficient undersøgelse, behandling og pleje eller aflivet. Ved at være unddraget dette har grisene været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

10. ”slagtesvin med navlebrok var opstaldet i slagtesvinestalden med 2 andre slagtesvin på betongulv uden mulighed for blødt leje. Grisen havde et stort navlebrok på ca. 18x12 cm i diameter med sårdannelse i bunden af broksækken. Såret på broksækken var ca. 10 cm med en let mørkfarvet randzone. Ejer valgte selv at aflive dyret ved besøget. Det er vores vurdering, at grisen fra starten burde være blevet flyttet til sygesti med mulighed for et blødt underlag i form af et tykt lag strøelse, så afslidning af huden på broksækken kunne være forebygget.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at slagtesvinet med det beskrevne navlebrok efter konstateringen af lidelsen burde have været undersøgt, behandlet og plejet eller aflivet. Ved at være unddraget dette har slagtesvinet været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt

mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

11. ”6 mindre slagtesvin med store navlebrok i forhold til grisenes størrelse var opstaldet i slagtesvinestalden sammen med andre grise på betongulv uden mulighed for blødt leje. Heraf var der: 1 gris ca. 45 kg med et stort navlebrok på ca. 10x15 cm i diameter, med et lille overfladisk sår på broksækken ca. 1x2 cm. 1 gris ca. 45 kg med et stort navlebrok på ca. 12x8 cm i diameter. 1 gris ca. 70 kg med et stort navlebrok på ca. 10x15 cm i diameter. 3 svin ca. 45 kg med et stort navlebrok på ca. 8x10 cm i diameter.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de beskrevne mindre slagtesvin på et tidligere tidspunkt burde have været behandlet og/eller opstaldet i passende sygebokse eller aflivet. Ved at være unddraget dette har de mindre slagtesvin været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

12. ”2 halte slagtesvin var opstaldet i slagtesvinestalden på betongulv sammen med andre grise. Den ene gris haltede på begge bagben, men var mest tydelig støttehalt på venstre bagben og ville helst ligge ned, hvilket er et tegn på smerte. Grisen var blevet behandlet den 9.-11. november 2014. Den anden gris var ude af stand til at tage støtte (springhalt) på højre bagben, hvilket er tegn på smerte. Der var ingen umiddelbare forandringer at se på benene, men lidelsen kan skyldes ledbetændelse, som kan være en smertefuld lidelse for dyret. Grisen var i behandling. Begge grise blev under besøget flyttet til sygesti. Det er vores vurdering, at grisene burde være flyttet til sygesti med mulighed for at blødt leje straks efter behandlingen blev indledt.”

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at de 2 halte slagtesvin på et tidligere tidspunkt burde have været behandlet og/eller opstaldet i passende sygebokse eller aflivet. Ved at være unddraget dette har de 2 slagtesvin været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Såfremt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført.

Svar ad 2:

Lægges de fremsendte sagsakter samt svar ad 1 til grund, vil Rådet samlet set karakterisere forholdene som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med en bøde på 25.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 14 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.